

Dosarul nr. 2ra-178/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. V. Pîslariuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aliona Popa (Alupoae), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valentin Popa, reprezentat de avocatul Aurelia Balmuș împotriva Alionei Popa (Alupoae) cu privire la modificarea quantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor

împotriva deciziei din 17 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Valentin Popa, casată hotărârea din 6 februarie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul central și emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 29 iulie 2019, Valentin Popa, reprezentat de avocatul Aurelia Balmuș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Popa cu privire la modificarea quantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, a fost desfăcută căsătoria dintre el și Aliona Popa, stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, cu mama Aliona Popa, fiind încasată din contul lui în beneficiul Alionei Popa pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX în mărime de 3 500 de lei lunar până la atingerea majoratului de către copil.

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) și (2) Codul familie, a remarcat că de la pronunțarea hotărârii, până în prezent, situația sa materială s-a înrăutățit considerabil, dânsul nefiind angajat în câmpul muncii, neavând venituri stabile, fiind plasat într-o situație financiară dificilă, achitarea pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, într-o sumă fixă de 3 500 de lei, a devenit o obligațiune împovărătoare, greu de executat.

A comunicat că contractul încheiat între el și o companie din Israel, la care activa în perioada în care a fost dispusă încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, a expirat.

Totodată, potrivit certificatelor eliberate de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău nr. 28 din 19 ianuarie 2018 și nr. 326 din 25 octombrie 2018, se confirmă că dânsul se află la evidența organului de resort, în vederea identificării unui loc de muncă.

Prin urmare, a evidențiat că obligația de a plăti lunar suma de 3 500 de lei cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor, a devenit inechitabilă în raport cu situația financiară precară a lui, în contextul pierderii locului de muncă și lipsa altor surse de existență.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 75 Codul familiei.

A solicitat admiterea acțiunii, modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, stabilit prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, de la suma de 3 500 de lei la suma de 1 200 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Valentin Popa, reprezentat de avocatul Aurelia Balmuș a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, stabilit prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, de la suma de 3 500 de lei la suma de 2 000 de lei.

Prin hotărârea din 6 februarie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost respinsă ca nefondată cerința Alionei Alupoae (Popa) cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că prin înscrierile probatorii administrate la dosar nu se confirmă faptul că situația care a fost reținută de instanța de judecată la stabilirea quantumului pensiei de întreținere în sumă de 3 500 de lei lunar s-a modificat, iar afirmațiile expuse de reclamant în acest sens au un caracter declarativ.

Prin urmare, prima instanță a concluzionat că pensia de întreținere încasată de la Valentin Popa prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, nu poate fi micșorată, deoarece starea materială sau familială a părților nu s-a schimbat, iar alte circumstanțe importante în cadrul examinării cauzei nu au fost probate.

Prin decizia din 17 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Valentin Popa, casată hotărârea din 6 februarie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul central și emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă.

A fost modificat quantumul pensiei de întreținere a copilului minor achitată de către Valentin Popa în beneficiul Alionei Popa pentru întreținerea copilului minor XXXXX stabilit în temeiul hotărârii nr. 2-1370/16 din 29 iunie 2019 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău de la suma de 3 500 de lei până la suma de 2 000 de lei.

A fost încasată de la Valentin Popa în beneficiul Alionei Popa pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX în sumă bănească fixă în mărime de 2 000 de lei lunar, începând cu 29 iulie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost retras de la executare titlul executoriu emis în temeiul hotărârii nr. 2-1370/16 din 29 iunie 2019 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că Valentin Popa, solicitând modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, a prezentat în prima instanță certificatele eliberate de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău nr. 28 din 19 ianuarie 2018, nr. 326 din 25 octombrie 2018, nr. 572 din 13 septembrie 2019, potrivit cărora se confirmă că în perioada din 19 ianuarie 2018 până în prezent este șomer și se află la evidența Agenției.

De asemenea, Valentin Popa a anexat contractul de angajare încheiat cu compania din Israel Dor Amal LTD, din care rezultă că termenul acestuia a expirat.

Astfel, a constatat instanța de apel că probele în cauză confirmă incontestabil că de la emiterea hotărârii din 29 iunie 2016 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău, starea materială a apelantului s-a înrăutățit, ultimul din data de 19 ianuarie 2018 până în prezent aflându-se la evidența Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău.

Prin urmare, starea materială a lui Valentin Popa s-a schimbat comparativ cu perioada de emitere a hotărârii judecătorești de încasare a pensiei de întreținere.

Instanța de apel a conchis că cererea de chemare în judecată înaintată de Valentin Popa privind modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor este una întemeiată și urmează a fi admisă, în sensul modificării cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor achitată de către Valentin Popa în beneficiul Alionei Popa pentru întreținerea copilului minor XXXXX stabilit în temeiul hotărârii nr. 2-1370/16 din 29 iunie 2019 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău, de la suma de 3 500 de lei până la suma de 2 000 de lei.

La 14 decembrie 2020, Aliona Popa (Alupoae), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco a declarat recurs împotriva deciziei din 17 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A menționat că, în pofida faptului că intimatul nu a prezentat careva probe plauzibile și pertinente privind necesitatea micșorării pensiei alimentare, instanța de apel a admis solicitarea acestuia privind micșorarea pensiei alimentare.

A reiterat că în momentul emiterii hotărârii din 29 iunie 2016 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău, la stabilirea cuantumului pensiei alimentare, s-a ținut cont atât de starea materială a intimatului, cât și de starea de sănătate a copilului minor XXXXX, care XXXXX.

A evidențiat recurenta că potrivit ordinilor de plată atașate în prima instanță, dânsa împreună cu fiica sa minoră (fără actualul soț), au cheltuieli lunare în jur de 5 632,49 de RON, ceea ce constituie circa 23 093,20 de lei MD conform cursului BNM.

Suma dată se completează cu plata pentru chirie în mărime de 350 de euro, precum și plata pentru serviciile psihologului în mărime de 2 706 de lei.

Astfel, situația intimatului nu s-a modificat esențial, pe când întreținerea copilului minor necesită cheltuieli mult mai mari decât cele ce au fost în anul 2016.

Reieșind din prevederile art. 75 alin. (2) Codul familie, a remarcat că micșorarea pensiei alimentare fixe stabilite de instanța de judecată, nu este posibilă.

Instanța de apel, la modificarea cuantumului pensiei alimentare, a considerat că o schimbare esențială a stării materiale ale intimatului a constituit întreruperea raporturilor contractuale cu compania Israeliteană Dor Amal LTD și prezența intimatului la evidența Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă, însă, a trecut cu vederea faptul că la momentul stabilirii pensiei alimentare, prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, contractul cu compania Israeliteană Dor Amal LTD nici nu exista, iar în 2016, intimatul la fel nu activa oficial. Contractul cu compania Israeliteană a apărut după emiterea hotărârii menționate și anume în anul 2017.

Totodată, fără a-și argumenta soluția sa, Curtea de Apel Chișinău, pe lângă faptul că a micșorat pensia alimentară, a dispus încasarea acesteia doar din 29 iulie 2019, precum și retragerea de la executare a titlului executoriu emis în temeiul hotărârii nr. 2-1370/16 din 29 iunie 2019 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, fără a indica argumentul de fapt și de drept în susținerea acestei concluzii.

Prin urmare, a considerat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 240 alin. (3), 373 alin. (1) și (2) CPC, a depășit limitele, or nici intimatul în cererile sale nu a formulat asemenea solicitări.

Retragerea din procedura de executare silită a unui document executoriu care nu a fost executat integral, precum și dispunerea încasării pe viitor a unei sume de bani, cu retragerea acestuia din procedura de executare, creează un paradox total, nici nu este clar cum, în ce fel și de către cine urmează a fi executat.

Astfel, în această parte, decizia instanței de apel nu este clară, conchisă și nu are putere de convingere.

La 26 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice și ulterior la 4 februarie 2021, Valentin Popa a depus referință la recursul declarat de Aliona Popa (Alupoae), solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 3 noiembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 165), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 decembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Aliona Popa (Alupoae), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Popa (Alupoe), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Aliona Popa (Alupoe), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aliona Popa (Alupoe), reprezentată de avocatul Igor Litvinenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru